

norröna diktningen. Såsom redan förut är antydt, framträder på ett alldeles påtagligt sätt i skildringen af Thor åskans fruktansvärda fenomen. Med storartad kraft målar mythen hans dundrande framfart på eldvagnen¹, då han drager i kamp mot jättemakterna, mot »klippans träd» (*hellisborr*, *Haustlǫng*). I Þórsdrápa kallas dunderguden »eldskakaren»² »styraren af stormens fladdrande lågas skepp»³ »slungaren af genljudgets blix»⁴. Då åskan gick, var det Thors vagn som rullade fram. Åskvädret kallades därför vagnbuller⁵.

Den oftast förekommande och mest karakteristiska af åsyftade mythiska naturbeskrifningar är framställningen af böljorna under bilden af Ægirs och Rans döttrar. Den skönaste af alla torde vara den, som finnes bevarad i de gåtor, som upptagas i *Hervarar Saga* ok *Heiðreks* och gå under namnet »Heiðreks getspeki». Såsom Rosenberg särskildt påpekat⁶, utmärka sig dessa, af hvilka somliga ännu lefva på folkets läppar, både för en ovanligt säker blick för det karakteristiska i de naturföremål, som de teckna, och för »den finaste förnimmelse af naturlifvets stämningar». Särskildt gäller detta om de gåtor, som handla om böljorna; de åskådliggöra förträffligt det vemodiga, rastlösa, förstörande hafvet. Gestr frågar efter de mör, som vandra många tillsammans, »så att deras fader längtar efter att få veta något om dem» (efter *Bugges* tolkning), sörjande, ljushåriga, hvitslöjade, som vaka, då vinden blåser⁷; de sägas sällan vara blida mot

¹ *Hyrjar baugr*, *Haustlǫng* strof 14.

² *Funhristir*, *ibid.* strof 12.

³ *Hreggs vafreyða húfstjóri*, *ibid.* strof 14.

⁴ *Hneitir undirjálfrs blíku*, *ibid.* strof 19.

⁵ *Reiðarþrumur*, *Hkr. Haralds Saga* hins hárfagra kap. 34.

⁶ *Nordboernes Aandsliv* I s. 241.

⁷ *Hverjar eru þær snótir, er ganga syrgjandi at forvitni fǫður; hadda bleika hafa þær enar hvítföldnu ok eigu í vindi at vaka?* strof 51 (*Bugges* upplaga).